

Preek voor 1e Advent over Joh.10:7,11 gehouden op 3 december 2017

(lezingen: Ezech.34:1-7,11-12 en Joh.10:1-15)

Gemeente van Christus,

1. Ik weet niet of u het al hebt gehoord, maar het stond duidelijk te lezen in de krant: de georganiseerde criminaliteit rukt op naar het noorden (**dia 1**). Vanuit de grote steden is het eerst uitgewaaierd naar Brabant en Limburg. Daar gebeurt van alles: ze vinden er laboratoria voor het maken van drugs, er worden geldautomaten beroofd, er worden mensen geliquideerd, maar wat vooral dreigend is: de criminaliteit dringt binnen in het bestuur van gemeenten. Burgemeesters en wethouders worden soms bedreigd. En er gaan geruchten dat via de verkiezingen sommige louche figuren invloed proberen te krijgen in gemeenteraden. Want ze willen hun criminele geld beleggen in allerlei projecten, en daar hebben ze een overheid voor nodig die niet al te scherp controleert.

En dat, dat schijnt zich nu naar het noorden uit te breiden. Bendes zijn hun werkterrein aan het verleggen naar Gelderland en Overijssel. En het laat zich raden: wij komen daarna ook aan de beurt. De eerste signalen zijn er al: een mislukte afrekening in Dronrijp, een drugslaboratorium in Oosterwolde. Ik weet niet, of u daar bang van wordt. Misschien denkt u: ach, in de pers staan er zoveel dingen die niet kloppen. Of misschien vindt u het helemaal niet zo nieuw. U weet al lang, dat je voor kwaadwillige mensen moet uitkijken. Daarom hebt u goede sloten op de deuren, en daarom sluit u uw auto goed af, en misschien hebt u zelfs al wel eens over een beveiligingscamera gedacht, want je weet maar nooit ...

Wel, dan hebt u vanmorgen in elk geval ons Bijbelgedeelte aan uw zijde. Want daar horen we over dieven en rovers (**dia 2**). Het gaat over een schaapskooi, ergens in een dorp. Die ligt tegen een huis aan, en aan de vrije kanten hebben ze een soort wal opgeworpen, waarop doornige, stekelige planten groeien. Daarbinnen worden 's nachts de schapen ondergebracht. Want in de nacht, dan zijn de dieven en de rovers op pad. En voor schapen hebben die best belangstelling. Gedekt door de nacht proberen ze slinks over de wal te klimmen, en een beest mee te nemen. Want dat doen dieven: die pakken iets wat van een ander is, en ze nemen het in bezit. En het woord rovers klinkt nog wat dreigender. Daar klinkt geweld in. Want de bedoeling van deze nachtelijke criminelen is niet zo fraai. Ze roven geen schapen omdat ze graag een knuffeldier willen hebben voor de kinderen. Ze zijn uit op hun wol en op hun huid en op hun vlees. Ze stelen en roven, om te slachten.

En dat is voor Jezus een beeld, van hoe het met ons mensen is gesteld. Wij zijn bedreigd. Er zijn duistere machten om ons heen, die ons in bezit willen nemen. En ze willen ons schade doen, want wat wij erbij voelen raakt hen niet, het gaat hun om henzelf, om rijkdom en profijt.

En nog een ander beeld wordt ons getekend. Er is een kudde, die ergens graast in de vrije natuur. De herder heeft hen erheen gebracht, en vredig knabbelen de schapen aan de struiken en de planten in de zomerzon. (**dia 3**) Maar opeens verstijven ze. Want ze horen gehuil, een onheilspellend jankend geluid. En uit het kreupelhout komt een wolf tevoorschijn, die met felle blik de kudde observeert. Stel u eens even voor, dat u dan een schaap bent. U weet wat een wolf is, wat een wolf doet. Hij is zoveel sneller, en zijn tanden zijn angstaanjagend. En u voelt: hij is uit op mij! Is dat niet vreselijk beangstigend?

Er zijn wolven om ons heen, wil Jezus ons vertellen. Wij zijn bedreigd door gevaar, door kwade krachten. Ze nemen de vrede weg, en slaan onverhoeds toe. Ze grijpen ons en maken ons geluk stuk.

Waarom komt Jezus met deze enge verhalen? Hij vertelt ze, omdat Hij ons wil laten weten, waarom Hij gekomen is. Dat heeft alles te maken met dat dreigende rondom ons leven. Het licht van Kerst, de vreugde dat Christus geboren is, dat schijnt in de duisternis. Hij is

gekomen, omdat wij mensen een probleem hebben, tal van problemen. En daar horen die dieven en die rovers en die wolven bij.

2. Want de mensheid is als een dwalende kudde (**dia 4**). Zo kijkt God naar de wereld. "Mijn schapen zijn verstrooid, ze dwalen rond in de bergen en hoog in de heuvels". En dat is een linke zaak! Want ze kennen zelf de weg niet. Er zijn wel een paar belhamels, die de leiding nemen, die net doen alsof ze herders zijn. Maar ze brengen de kudde niet op veilige paden. En zo zijn er in onze dolende mensenwereld genoeg schapen die zich opwerpen als voorgangers, en de een zegt: ga voor jezelf en vertrouw niemand, en de ander zegt: geniet zoveel mogelijk en denk niet aan gevaren, en een derde zegt: wolven en dieven en rovers bestaan niet, laat je niet bang maken, en een vierde: je kunt het kwaad toch niet ontlopen. Maar dat helpt de kudde niet verder, dat kan ze niet beschermen. Dat dwalen van de mensheid, dat niet weten waar we naar toe gaan - dat ontdek je door heel de geschiedenis heen, en zeker in onze tijd. We zijn op aarde het spoor goed kwijt. We zijn onmachtig om samen het goede pad te vinden.

En dat laat God niet onberoerd. Want God kijkt nog altijd naar ons als *zijn* schapen (**dia 5**). Wat God voelde bij de mensen van Israël, zijn volk, laat zien hoe Hij over de mensheid denkt. Schapen die verloren gaan, dat raakt Hem diep. We waren van Hem! Dieven en rovers mogen ons te pakken hebben, het kwaad mag ons soms in zijn greep hebben, maar voor God blijven we: *zijn* schapen! En dan horen we God zeggen in Ezechiël: Ik zal zelf naar mijn schapen omzien en zelf voor ze zorgen. Ik zal naar ze op zoek gaan en ze redden. Dat, gemeente, is Advent. Dat machtige voornemen van God, dat Hij ons niet laat vallen in ons dolen en dwalen, maar dat Hij er iets aan wil doen.

En wat doet Hij? Hij geeft ons een Herder (**dia 6**). Christus is geboren, om de goede Herder te worden voor de mensen. Hij is geboren, om de verloren schapen op te zoeken en te vinden. Het doel van Christus is, en daarom ook onze boodschap is, dat er redding is, dat er een veilige weg is, midden door de gevaren van de wereld heen. Die zijn echt. Dieven en rovers en wolven bestaan. Maar je kunt eraan ontkomen. Als je je heil zoekt bij de Heer!

Want het eerste wat de goede Herder doet, dat is: zijn kudde verzamelen. (**dia 7**) Hij haalt al die rondzwervende groepjes bij elkaar. Ja, elk enkel schaap, elk enkel mens is voor Hem belangrijk. Hoe doet Hij dat? Door te roepen. Zoals een herder in de morgen zijn eigen schapen naar zich toe roept, gewoon door zijn stem te gebruiken, zo worden wij geroepen door Christus. En dat roepen is persoonlijk. Hij kent uw naam. Hij kent uw leven. Hij wil u.

Ik weet niet, of u dat roepen van de Herder al eens hebt gehoord. Want er zijn nogal wat hardhorende schapen. Ze zijn zo bezig met het gaan van hun eigen weg, dat ze geen aandacht ervoor hebben dat ze geroepen worden. Ze zijn als mensen die hun muziek heel hard op hebben staan en daardoor niet horen dat er wordt aangebeld.

Maar als je goed luistert, dan kun je die stem herkennen. Want wat Hij roept, is ons niet vreemd. Hij raakt aan iets, dat diep in ieder van ons verborgen is. Het besef, dat wij er niet zomaar zijn, maar dat we een bestemming hebben, een bestemming bij God. Jezus roept, Hij roept ons bij onze naam, om dat verlangen naar God weer wakker te roepen. Hij roept, in de hoop dat wij komen, en ons toevertrouwen aan Hem, de goede Herder!

Want Hij wil ons door het leven helpen. En hoe doet Hij dat? (**dia 8**) Door ons voor te gaan. Hij is niet een herder die ons opjaagt, die ons achter de broek zit, die komt met dwang en druk en plichten en regels. Hij gaat ons voor. Hij laat ons zelf zien, wat het goede pad is. Bij de kudde die veilig door de wereld trekt begint het bij het horen, maar daarna leert Hij ons kijken, kijken naar zijn weg, naar zijn manier van doen, en Hij kijkt ons aan: Volg Mij! Doe het op de manier van Mij!

Daarom is Hij ook geboren! Daarom is Hij een mens geworden, om het op een menselijke manier te laten zien, wat het echte leven is. Het is vertrouwen. Het is liefhebben. Het is geven. Het is dienen. Het is nederigheid. Het zijn eigenlijk dingen, die heel goed bij

schapen passen. We hoeven ons niet op te blazen om op een wolf te lijken. We mogen doen waar we als schaap goed in zijn, want zo zijn we gemaakt: volgen. Ons laten leiden. Voor ons laten zorgen, op de weg die de Heer ons wijst.

En de gevaren dan onderweg? Wel, de goede Herder beschermt ook zijn kudde (**dia 9**). Daaraan merk je dat Hij echt om ons geeft. Als de wolf komt, dan gaat Hij ertussen staan. Ook daarom moest Hij geboren worden, een mens worden op aarde. Hij ging de strijd aan met de wolven. En toen de grote boze wolf kwam, het kwaad zelf, de duivel, de grote vijand van God en de mensen, toen ging Hij niet opzij. Hij streed met hart en ziel om ons te redden.

Ja, door heel Jezus' leven heen zit die strijd. Omdat Hij voor ons vocht, bevrijdde Hij zieken en bezeten mensen. Omdat Hij voor ons vocht, pakte Hij foute leiders aan. Omdat Hij voor ons vocht, nam Hij geen gas terug toen het gevaarlijk werd, en het kruis opdoemde. Hij vocht voor de kudde. (**dia 10**) En doordat Hij stierf, konden zijn schapen ontsnappen.

De goede Herder geeft zijn leven voor de kudde. En het wonderlijke is: stervend overwint Hij de vijand. Want de liefde, die is sterker dan al het kwaad. Daarom moest het ook wel Pasen worden.

En daarom, gemeente, als u wolven tegenkomt - laat de Herder ertussen staan. Dat wil Hij! Er zijn tal van wolven. De wolf van de angst. De wolf van de boosheid en de verbittering. De wolf van de twijfel. De wolf van de eigenzinnigheid. Laat de Herder ertussen staan, tussen die roofdieren en u. U zult merken, hoe dat bevrijd. Zelfs de grote wolf, de dood - de Heer gaat ertussen staan, en het maakt je niet bang meer. Je weet, zelfs door de dood heen word ik vrij!

3. Want tussen wie schaap is geworden van de kudde van Christus en de Herder bestaat iets heel bijzonders. (**dia 11**) "Ik ken mijn schapen en mijn schapen kennen Mij". Er is een band, die steeds dieper wordt. Want dat kennen, dat staat voor een diep verbonden zijn. Dat staat voor: wij betekenen alles voor elkaar! En dat is wat Christus wil doen ontstaan op aarde. Om ons te kennen, werd Hij één met ons. En Hij hoopt en roept, om ons één te maken met Hem.

Ze zeggen wel eens, dat honden en hun eigenaren soms op elkaar gaan lijken. En zeker is het zo bij mensen die heel nauw met elkaar verbonden zijn: die groeien naar elkaar toe, die nemen dingen van elkaar over. En dat gebeurt ook in de kudde van de goede Herder. Daar ontstaat iets dat bijzonder is. Dat is dat kennen, delen in elkaars leven, over en weer. Wij worden herkenbaar als zijn schapen. En de Heer wordt herkenbaar als de Herder van juist die verlorene mensen.

En zo wordt de Herder voor ons een Deur (**dia 12**) - want dat beeld vermengt Jezus hier met dat van de Herder. Hij wordt een Deur naar het goede, volmaakte leven. Door Jezus, omdat we met ons leven door Hem geleid worden, door Hem heengaan, vinden we de echte vrede en de rijkdom van het volle leven. Hij is de Deur - dat betekent: we zeggen nee tegen alle dieven en rovers. We laten ons niet pakken, want we weten dat we van Christus zijn.

We laten ons niet verleiden op vreemde paden te gaan, want we weten dat we dan niet in de weide komen, maar in de wildernis. We laten ons niet lokken door vreemden, maar we weten ons gelukkig in de Heer. Want daar vinden we leven en overvloed.

En gemeente, daar wil God ons naar toe brengen, door Jezus Christus. Daarom gaf Hij zijn Zoon aan ons, om onze Herder te zijn, en de deur open te doen, die ons brengt naar een heerlijk leven. Advent is: Christus komt naar ons toe. Advent is: God zoekt zijn schapen. God zoekt u en mij, en geeft ons een Herder. Gemeente, dat kun je toch niet naast je neerleggen! Dan kun je toch alleen maar vragen: Kom, Herder. Ik heb uw stem gehoord. Ik wil u volgen, zolang ik leef!

Amen.